

Problémy psychoanalytických technik

Praxe staví denně před analytiku úkol, aby stačili ovládat nejen samotné teoretické vědomosti a ještě k tomu praktické zkušenosti. Smí se říct, že se všechny otázky techniky shromažďují kolem té podstatné, jestli a jak se dá z analytických teorií duševních onemocnění odvodit jedna jednoznačná určitá technika analytického zkoumání. To je otázka možností a hranic použití teorií v praxi. Tady však analytická praxe sama udává nejprve vytyčování praktických úkolů teorie duševních procesů, a tak musíme, pokud chceme jít korektně dopředu, vyhledat cestu, která nás povede z čistě zkušenostně umírněné praxe přes teorii k zcela teoreticky založené praxi. Bohaté zkušenosti ve vídeňském teoretickém semináři a v kontrolní analytické činnosti nás naučily, že jsme vyšli ven sotva připraveni na řešení nad načrtnutými úkoly. Sice položí základy, takřkajíc abc analytické techniky upravených prací jakož i různé spisy roztroušených poznámek Freuda a objasňující práce k technice Ferencziho a jiných autorů, ale mají hodně technických problémů přiblížit to našemu porozumění. Celkově se ale ukazuje, že téměř právě tolik technik, kolik analytici dají, když se od toho vztahu množství několika praktických otázek odhlédne, rozdělí na kladné a záporné určité poučky Freuda, stanou se společensky prospěšné. Tyto všeobecně platné a v analytických kruzích samozřejmě stále principy technik se odvozují ze všeobecných teoretických základních pojmů neurotických procesů. Neuróza každého typu se staví na konfliktu mezi potlačenými základními pudovými nároky, pod kterými není nikdy ranně dětská sexualita postrádána, ...